

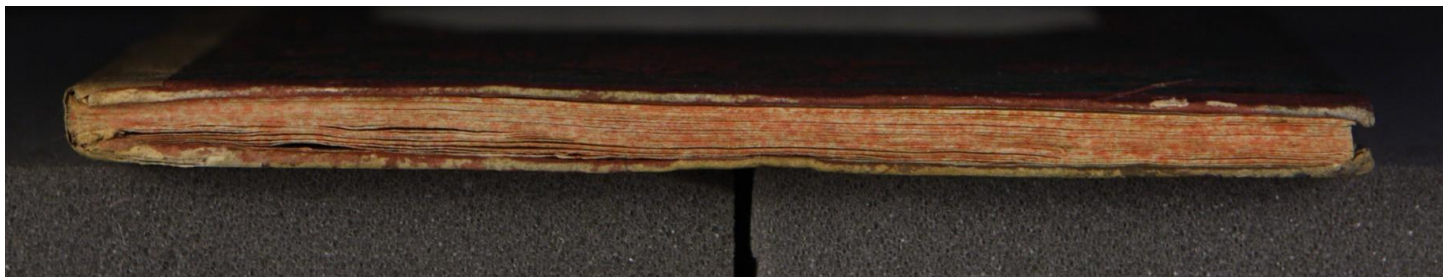

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1189 4° copy 1

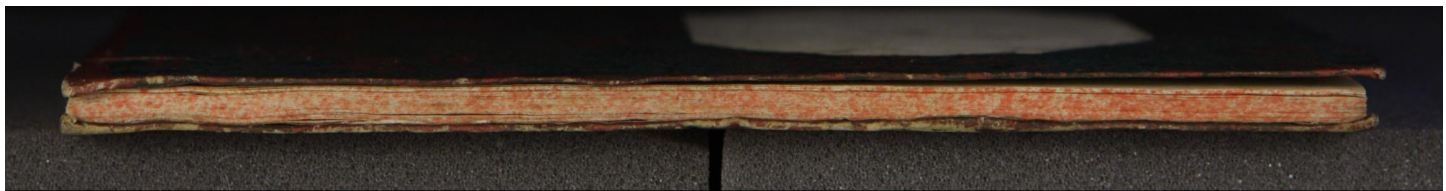

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1189 4° copy 1

IOHANNIS NICOLAI

MONŒIA.

IN OBITVM DILE-
CTÆ CONIVGIS SVÆ

MAGDALENÆ, *Reuerendi viri*
M. FRANCISCI BERGII
filia, quæ placidè in Christo obdor-
miuit, die 12. Februarij,

Anno gratiæ

1583.

EPITAPHIVM

OPTIMÆ CONIVGIS REVEREN-
dissimi clarissimiq; viri Dn. M. IOHANNIS
NICOLAI, Asloensis & Hammariensis Dicc-
cesium Superintendentis fidelissimi.

MAGDALIS eximij cubat hic pia Presulis vxor
Cari flos, oculus, gemma decusq; viri:
Quem vigor ingenij, quem cultæ gloria linguæ,
Quem celebri virtus inclyta laude. vehit:
Qui pia vota, pios gemitus, pia carmina fundit,
Æternoq; facit plurima grata DEO.
Sancta precare Deum supplex Ecclesia, tali
Vt sint Mathusala secula fausta viro.

IOHANNES FREDERVVS faciebat.

2 V 1192

11

*Hara mihi coniunx Rachelidos
amula sanctæ
Virtute officijs ac pietate
pari,*

*Dum querulo partus & atroci victa dolore
Cum tenero foetu, ceu rosa verna, cadis:
Hei mihi quas lachrymas, quantos mihi pectore
Curarū, tristi morte perempta cies? (fluctus
Siccine me subita miserum nece victa relinquis
Dulce decus cordis, spes, fauor, aura mei?
Ut tua lugubri lamentor funera planctus,
Torta dolens vitæ stamina rupta tue.
(Stamina lanificis ita non rumpenda Deabus,
Sed tibi proluxa ritè trahenda colo.
Sic quoq; triste gemunt, prædulci (proh dolor) or-
Matre sua, socij pignora chara thori. (ba
En virtute bona præstans senioq; verendus,
Jam tua busta piè deflet & ipse parens.
Et frater tuus, affines, soror atq; propinqui,
Tam subita plangunt fata inopina necis.
Addē*

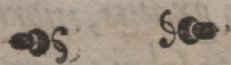

Adde quod & grauibus lamentis ciuica turba
Deplorat manes fœmina virq̃ tuos.
Quin Musæ et Charites Lycijq̃, Heliconia vatis
Flebile tota cohors fundit ubiq̃ melos.
Talia cernentes rigida spectacula mortis,
Turbantur cuncti Dijq̃, Deaq̃ simul.
Sed tibi propter atrox facinus mors effera, diras
Imprecer an non? ò mors truculenta nimis.
Cur nos mœstificas facis ingeminare querelas,
Suetaq̃ luctifonis tangere plectra modis?
Siccine & ante diem, nobis damnosa, tenellam
Dilecta prolem cum genetrice rapis?
Ingluuiem sobole abrepta satiare voracem
Non poteras, mater ni quoq̃ præda foret?
Nil te virtutes quibus hac generosa refulsit
Mouerunt, pietas atq̃ sacrata fides?
Et dulcis probitas, humilisq̃ modestia morum
Vitæ mundicies, & bona sobrietas?
Sobrietas bona, laus & maxima gloria sexus
Fœminei, castæ iuncta pudicitia.
Semper in aduersis victrix patientia rebus,
Officiosaurgens sedulitatis opus,

Et reliqua dotes, quibus exornata decentes:
Matronas erat hac inter habenda pias.
Dic mihi quo tu iure putes in eam furibunda.
Tam crudele genus te statuisse necis?
Sed frustra tecum contendo maligna, furores.
Non cessas rabidos exerere vsq; tuos.
Semper inexplata es: rigidis tu morsibus omnes.
Quod perimas aptum nomen et omen habes.
Victrix forsan eras, sed in ipso victa recessu.
Et prostrata, Deo te feriente, iaces.
Quo, placide moriens viuit mea, vindice, cōiunx:
Jam secura, o mors, iuris, amara, tui.
Ah mea quàm turbat mœrens præcordia luctus,
Et dolor & labor & sollicitudo grauis.
Occidit heu patria subito magnum decus urbis,
Occidit, heu, nostra gloria magna domus,
Sicne iaces igitur mea Magdalis una voluptas,
Spes & amor cordis delictumq; mei.
Cum misero mihi sis iam nunc diuulsa marito,
Sæpe queror tardos ire redire dies.
Heu nusq; appares, nec tete offendere possum.
Sive domi verfer postmodò sive foris.
Fertilis.

3

Fertilis in gremio tellus tua membra recondit,
 Sed mentem radians semper olympus habet.
 Me premit anxietas; in acerbos lumina fletus
 Soluo, tui quoties quis meminisse velit.
 Versor in his rudibus magno discrimine terris,
 Me me circumstant multa pericla modò:
 Pestis atrox & dura famis & bella cruenta,
 Insidia, vis, fraus, perfidia, omne nefas.
 Hei mihi quòd cogar ferales edere questus,
 Et varias toties sic iterare minas.
 Quid queror? haud fas est agro dare frena dolo-
 Laxa nimis, neq; nunc talia facta sequi, (ri-
 Qualia designant gentes, quas fletibus ullum,
 Nec finem constat nec posuisse modum.
 En citus appropinquat labentis terminus aui,
 Summa dies summi iudicis ecce venit.
 Ergo instar rutili floris rediuvina resurgens
 Et medicina mihi & dulce levamen eris,
 Chara mihi coniunx Rachelidos amula sancta:
 Virtute, officijs & pietate pari.

A 3

OPHNΩ

ΘΡΗΝΩΔΙΑ.
IN OBITVM LECTISSIMÆ CA-

stissimæq; matronæ MAGDALENÆ BERGIÆ, con-
iugis reuerendi et clarissimi viri, Dn. Magistri IOHAN-
NIS NICOLAI, Dioecesium Alsoensis & Ham-
marenſis Superintendentis vigilantissimi: quæ
piè ex hac vita decessit pridie Idus Februa-
rias, anni labentis 1583.

*O funesta dies Februi duodena, lapillo
Præ reliquis ò lux ista notanda nigro.
Magdalis hac siquidem Francisci filia Bergi
Difficili partus victa labore iacet.
Plangite Pierides, vestri nam præsulis vxor
Concessit fatis, præsule nata patre.
Funde gemens lachrymas, lectissima turba soror-
Asloïdum, vestra iam decus urbis obit. (rū
Gloria fœminei generis fuit, atq; perenne
Vxoris specimen rettulit illa pia
Verba salutiferi sacrata ante omnia semper
Auscultare Dei, sedula cura fuit.
Chara Deo, studiosa viri, matrona pudica
Seruauit socij fœdera casta thori.
Vestitus habitudo grauis, morumq; venusta
Integritas, vitæ sobria mundicies.*

Custo-

4
Custodire domum rectè sobolemq̃, fouere
Cordi erat, ò tali compare quid melius?
Hanc igitur meritò formosa in flore iuuenta
Exanimem Pietas officiosa gemit.
Et lethale, parens senio venerandus & ampla
Doctrina, tristi pectore vulnus habet.
Dat lachrymas soboles, alto suspiria corde
Non cessat frater ducere NICOLEOS.
Ille viros inter præstat pietate nitentes,
Qui benè de Canonis nomine nomen habent.
Flet gemebunda soror, CERVINO nupta deserto,
Qui celebris Clarij est fama decusq̃, chori.
Sed quibus atrocem verbis narrare dolorem
Melpomene incipiat, inæste marite tuum?
Qui fera luctifica prægustans spicula mortis
Ingemis, orbatò pectore parte sui.
Nam rapuit thalami sociam mors atra fidelem,
Qua tibi nil toto carius orbe fuit.
Rectè igitur luges, mæsti & dat signa doloris
Gymnasij tecum docta cæterua sacri.
Attamen hic modus est finisq̃, flagrantior a-
Ullius debet non dolor esse pij. (quo
Quare

*Quare funereum moderare vir optime luctum,
 Vxorisq; obitum lenius oro feras.
 Non etenim lachryma tetricas aut vota Sorores
 Ulla mouent: lex est omnibus una necis.
 Nec lacrymis opus est cum non perijsse sciamus
 Illam, sed patrias hinc petijsse domos.
 Quae varijs exempta malis, iam vela reduxit,
 Stelliferiq; tenet regna beata poli.
 At precor uxori fatum quos abstulit annos,
 His vitæ accedat portio magna tuæ,
 Vt senior possis seros spectare nepotes,
 Qui patrij euadant gloria magna soli.*

ἑπεὶ σίχον.

FebrVVs Vt Phœbi bis senos attigit ortVs
 MagDaLis en tristis ferrea fata sVbit.

MICHAEL JONÆ
 Crylius.

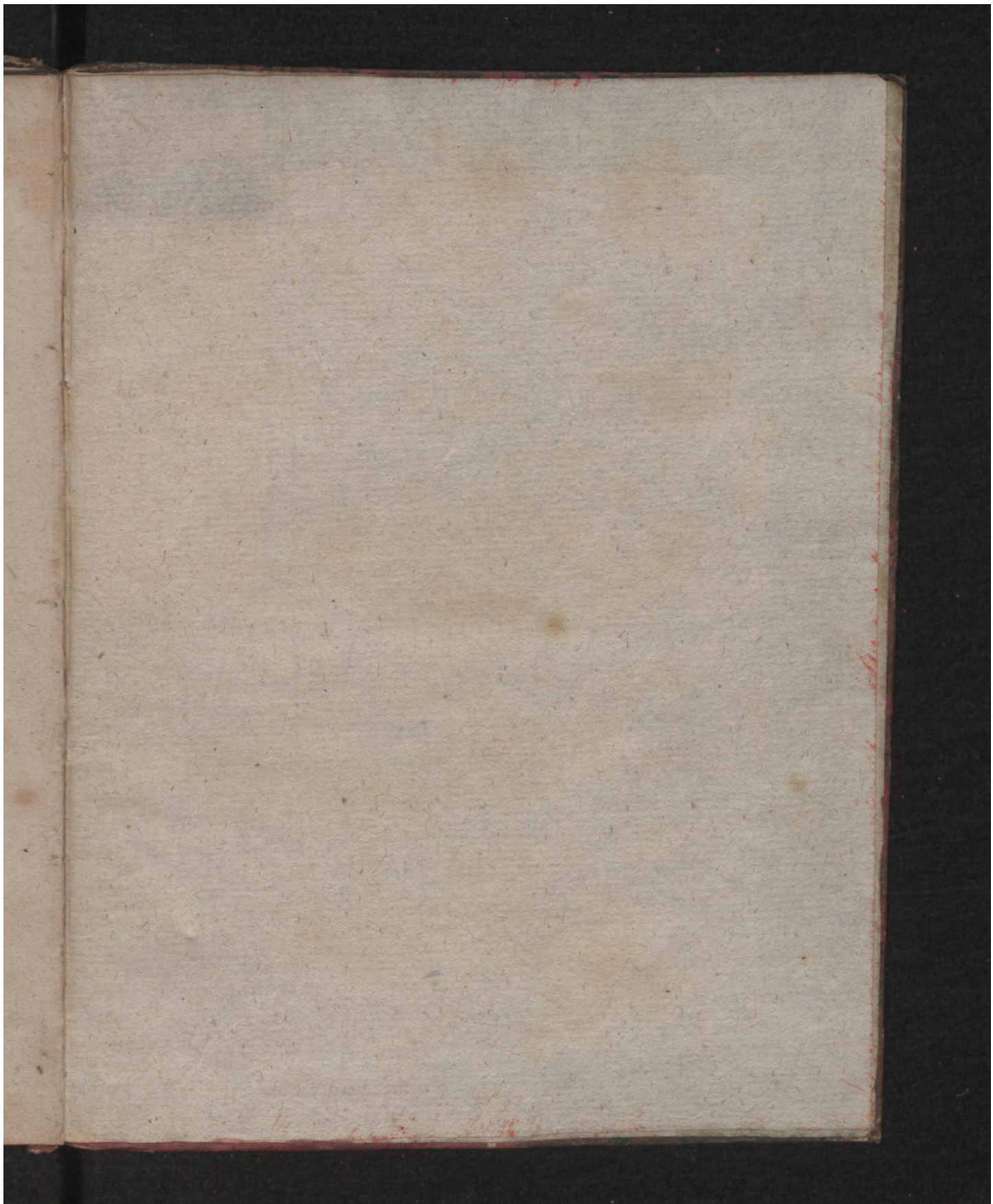

ROSTOCHII

Typis Stephani Myliandrij.

Anno MDXCIII.

47.